

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gersdorf

SSA Maciej Piankowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. J.

przeciwko M. Sp. z o.o. z siedzibą w .

o odszkodowanie, wynagrodzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 lutego 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu

Okręgowego w P.

z dnia 13 maja 2011 r.

uchyla zaskarżone postanowienie w zakresie dotyczącym kosztów zastępstwa procesowego i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku z dnia 13 maja 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy w P. kosztami postępowania apelacyjnego obciążył powoda S. J.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy wskazał, że apelację powoda oddalił i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98

k.p.c.) kosztami postępowania drugoinstancyjnego obciążył stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Okręgowego wniósł pełnomocnik pozwanego „M.” Spółka z o.o. w P. w części, to jest w zakresie, w jakim Sąd II instancji nie zasądził od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, zarzucając naruszenie prawa procesowego - art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że powód zobowiązany był jedynie do uiszczenia kosztów w zakresie przez niego poniesionym podczas, gdy powód jako strona przegrywająca sprawę - oprócz obowiązku pokrycia kosztów w zakresie przez niego poniesionym - jest zobowiązany również do zapłaty na rzecz pozwanego jako strony wygrywającej kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej ochrony, do których zaliczyć należy również - w przypadku strony reprezentowanej przez adwokata - wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż stawki opłat określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami).

Pełnomocnik pozwanego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego 2-krotności minimalnej stawki wynagrodzenia – to jest kwoty 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, a ponadto zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Według art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy postanowił kosztami postępowania apelacyjnego obciążyć powoda. Sentencja tego orzeczenia nie jest w pełni jasna, gdyż nie wiadomo, czy rozstrzygnięciem tym objęto także wydatki poniesione przez stronę pozwaną, w tym także koszty zastępstwa procesowego poniesione w postępowaniu apelacyjnym. Także uzasadnienie tego rozstrzygnięcia nie usuwa powyższych wątpliwości, gdyż Sąd Okręgowy wskazał na zastosowanie zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.), która na stronę przegrywającą sprawę nakłada obowiązek zwrotu przeciwnikowi na jego żądanie kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Jednocześnie jednak Sąd Okręgowy zawarł stwierdzenie, że kosztami postępowania drugoinstancyjnego obciąża „stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym”, co z kolei może sugerować, że Sąd nie uwzględnił wniosku strony pozwanej o zasądzenie od powoda poniesionych przez tę stronę kosztów procesu, ale nie dał temu wyrazu w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, a tym samym rozstrzygnięcie to nie poddaje się kontroli. Należy zauważyć, że Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 30 listopada 2011 r., III CZP 69/11, przyjął, że w razie nieuwzględnienia wniosku o przyznanie kosztów procesu w całości, zbędne jest orzekanie o oddaleniu tego wniosku w pozostałej części.

Wobec powyższych niejasności zakresu rozstrzygnięcia zaskarżonego postanowienia Sąd Najwyższy uznał, że zażalenie było dopuszczalne (strona pozwana posiada gravamen, jak również istnieje orzeczenie objęte zaskarżeniem) i zasługiwało na uwzględnienie.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 398²¹ k.p.c.